

Strauss Kahn wrobiony

22 maja 2011

Dyrektor MFW, Dominique Strauss-Kahn, został aresztowany w Nowym Jorku z oskarżenia emigrantki pracującej w hotelu jako pokojówka, która twierdzi, że usiłował ją zgwałcić w zajmowanym przez niego pokoju. Sędzia odmówił wyznaczenia kaucji, gdyż mógłby uciec do Francji.

Prezydent Bill Clinton przeżył swoje eskapady seksualne, gdyż był sługą systemu, a nie zagrożeniem. Ale Dominique Strauss-Kahn, podobnie jak były gubernator Nowego Jorku, Eliot Spitzer, stanowił zagrożenie wobec systemu, i podobnie jak Eliot Spitzer, został skreślony z kręgów władzy.

Dominique Strauss-Kahn był pierwszym dyrektorem MFW w moim życiu, jeśli mnie pamięć nie myli, który wyrzekł się tradycyjnej polityki MFW nakładania na biednych i zwykłych ludzi kosztów ratowania Wall Street i zachodnich banków. Dominique Strauss-Kahn powiedział, że to rozporządzenie musi być nałożone na kierujący się chciwością, podatny na nadużycia sektor finansowy, który, jeśli pozostanie nieuregulowany, zniszczy życie zwykłych ludzi. Strauss-Kahn słuchał porad noblowskiego ekonomisty Josepha Stiglitz, jednego z nielicznych ekonomistów, który ma sumienie społeczne.

Być może najbardziej niebezpieczną czarną plamą w książce Strauss-Kahna jest to, że bardzo wyprzedzał francuską marionetkę Ameryki, prezydenta Sarkozy'ego, w nadchodzących wyborach we Francji. Strauss-Kahn po prostu musiał zostać wyeliminowany.

Jest możliwe, że Strauss-Kahn wyeliminował się sam i oszczędził kłopotów Waszyngtonowi. Ale ja, jako wytrawny podróżnik, często przebywałem w nowojorskich hotelach i w miastach na całym świecie, i nigdy nie spotkałem się z tym, by pokojówka wchodziła niezapowiedzianie do mojego pokoju, a tym bardziej, kiedy byłem pod prysznicem.

W tej wymyślonej historii, Dominique Strauss-Kahn jest przedstawiany jako tak bardzo głodny seksu, że usiłował zgwałcić pokojówkę w hotelu. Każdy, kto kiedykolwiek pracował w sztabie ważnej osoby publicznej wie, że jest to mało prawdopodobne. Kiedy pracowałem dla pewnego senatora, było dwóch współpracowników, których zadaniem było zapewnienie, że żadna kobieta, z wyjątkiem jego żony, nigdy nie przebywała sam na sam z senatorem. Było to w celu zarówno ochrony senatora przed tzw. kobiecymi 'groupies' [fanki], które pożyły sławy i mających władzę mężczyzn, oraz przed kobietami przysyłanymi przez rywala z misją skompromitowania przeciwnika. Potężny człowiek, taki jak Strauss-Kahn, nie odczuwałby głodu kobiet, i jako multimilioner z pewnością mógłby sobie pozwolić na własne dyskretne spotkania.

Jak powiedział Henry Kissinger, „władza to najlepszy afrodyzjak”. W polityce, seks jest rozdawany jako przysługa i wypłata, jest on stosowany jako miodowa pułapka. Niektórzy Amerykanie pamiętają, że długą karierę sen. Packwooda (1969-1995) zniszczyła kobieta lobbyстка, podejrzewana, jak mówią plotki, o seksualne podboje senatorów, a która oskarżyła Packwooda o złożenie jej propozycji w swoim biurze. Być może tym co zainspirowało oskarżenia było to, że Packwood stanął na drodze programu legislacyjnego jej pracodawcy.

Nawet ci, którzy są ostrożni, mogą być wrobieni przez zarzuty o wydarzeniu, na które nie ma świadków. 16 maja brytyjski Daily Mail poinformował, że przed fatalnym odlotem Straussa-Kahna do Nowego Jorku, francuski dziennik Liberation opublikował komentarze, jakich wypowiedział podczas dyskusji o swoich planach wyzwania Sarkozy'ego na prezydenta Francji. Dominique Strauss-Kahn powiedział, że skoro był faworytem w pokonaniu Sarkozy'ego, zostanie poddany oszczerczej kampanii przez prezydenta Sarkozy'ego i jego ministra spraw wewnętrznych, Glaude Gueanta. Strauss-Kahn przewidział, że kobiecie zaoferuje się 500 000 do 1 000 000 euro, by opowiedziała historię, że ją zgwałcił. [1]

Daily Mail pisze, że przewidywania Dominique'a Straussa-Kahna zostały poparte faktem, że pierwszą osobą, która przekazała wiadomość o jego aresztowaniu, był działacz z partii UMP Sarkozy'ego, poinformowany o skandalu, zanim się wydarzył. Jonathan Pinet, student politologii, zawetował tę wiadomości tuż zanim wydała komunikat nowojorska policja, choć powiedział, że po prostu jego „przyjaciel” pracował w hotelu Sofitel, gdzie miał miejsce rzekomy atak. Pierwszą osobą, która mu odtwetowała był Arnaud Dassier, spin doktor, który wcześniej opublikował szczegóły o luksusowym stylu życia multimilionera Straussa-Kahna, by zachwiać jego lewicowe poglądy.

Dominique Strauss-Kahn mógł równie łatwo być wrobiony przez rywali wewnątrz MFW, jak również rywali we francuskim establishmencie politycznym.

Michelle Sabban, radna w paryskim regionie, lojalna wobec niego, powiedziała: „Jestem przekonana, że jest to międzynarodowy spisek”.

Dodała: „Chciano raczej MFW pozbawić szefa, niż głównego socjalistycznego kandydata. To nie pasuje do niego. Każdy zna jego słabości – uwodzenie i kobiety. I w ten sposób go dopadli”.

Nawet niektórzy z jego rywali mówią, że nie mogli uwierzyć w tę wiadomość. „To całkowita halucynacja”, powiedział Dominique Paille.

„Jest prawdą, to byłby historyczny moment, ale w sensie negatywnym, dla francuskiego życia politycznego. Mam nadzieję, że każdy uszanuje domniemanie niewinności. Nie mogę uwierzyć w tę aferę”.

Minister ds. współpracy zagranicznej w rządzie prezydenta Sarkozy'ego, Henri de Raincourt, dodał: „Nie można wykluczyć pułapki”.

Michelle Sabban jest na właściwym tropie, kiedy mówi, że celem był MFW. Dominique Strauss-Kahn jest pierwszym jego dyrektorem, który nie staje po stronie bogatych przeciwko biednym. Podejrzewał, że sprawcą był Sarkozy, ale Wall Street i amerykański rząd mieli poważne powody by go wyeliminować. Wall Street jest przerażona perspektywą regulacji, a Waszyngton był zażenowany ostatnim raportem MFW, że chińska gospodarka w ciągu 5 lat wyprzedzi amerykańską. Nie wyklucza się międzynarodowego spisku.

Rzeczywiście, fabuła rozwija się jako spisek. Władze wyprodukowały Francuzkę, która twierdzi, że również prawie została zgwałcona przez Dominique'a Straussa-Kahna 10 lat temu. Byłoby interesujące dowiedzieć się, czy ten zarzut jest wynikiem groźby czy łapówki. Podobnie jak w przypadku Juliana Assange, są teraz dwie kobiety oskarżające go. Kiedy prokuratorzy stawiają dwie kobiety przeciwko jednemu mężczyźnie, wygrywają w mediach.

Nie ujawniono skąd władze wiedziały o tym, że Dominique Strauss-Kahn był na pokładzie samolotu do Francji. Ale aresztując go na pokładzie chwilę przed odlotem, władze stworzyły obraz człowieka, który ucieka z miejsca przestępstwa.

Sposób działania amerykańskiego wymiaru sprawiedliwości (sic)

jest taki, że prokuratorzy w około 96% przypadkach uzyskują ugodę. Amerykańscy prokuratorzy mogą, za pozwoleniem sędziów i społeczeństwa, zapłacić za zeznania przeciwko pozwanemu i wywierać odpowiedni nacisk na niewinnych oskarżonych, w celu zmuszenia ich do przyznania się do winy, w zamian za mniejsze zarzuty i lżejszy wyrok. Jeżeli pokojówka dostanie moment wyrzutów sumienia i przyzna, że zapłacono jej za kłamstwo, lub wystraszy się krzywoprzysięstwa, Dominique Strauss-Kahn dowie się, że amerykańska sprawiedliwość w sprawach karnych (sic) zorganizowana jest do stworzenia przekonania, niezależnie od winy lub niewinności.

16 maja, dzień po aresztowaniu Straussa-Kahna, Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych wsparł amerykańskie państwo policyjne, niszcząc pozostałości po IV Poprawce z 8-1 orzeczeniem, że mimo Konstytucji Stanów Zjednoczonych, amerykańska policja nie potrzebuje nakazu na dokonanie inwazji na domy i przeszukiwanie osób.

Orzeczenie to daje więcej dowodów na to, że każdy Amerykanin jest traktowany jako potencjalny wróg państwa, nie tylko przez Airport Security [bezpieczeństwo lotniskowe], ale również przez waszyngtońskie elity. Konserwatyści toczący „wojnę z przestępczością” stworzyli państwo policyjne, a konserwatyści, którzy pierwotnie opowiadali się za ograniczeniem rządu i wolnościami obywatelskimi, wpadli w euforię z powodu rozszerzonych i nieodpowiedzialnych przed nikim uprawnień, wręczonych policji przez konserwatywny Sąd Najwyższy.

Tego samego dnia rząd federalny osiągnął pułap długu wynoszący 14,3 bln dolarów, co zmusiło Skarb do „pożyczki” z federalnych emerytur pracowniczych, w celu dalszego finansowania amerykańskich nielegalnych wojen i zbrodni przeciwko ludzkości. Naruszenie pułapu zadłużenia stanowi odpowiedni znak dla kraju, który zmarnował swoje dziedzictwo konstytucyjne i doszedł do upadku moralnego, jak również fiskalnego.

Autor: Paul Craig Roberts

Tłumaczenie: Ola Gordon

Zdjęcie: [International Monetary Fund](#)

Źródło oryginalne: www.rense.com

Źródło polskie: [Stop Syjonizmowi](#)

PRZYPIS

[1]

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-1387625/IMF-chief-Dominique-Strauss-Kahn-feared-political-enemy-pay-woman-allege-rape.html>